

ABSTRACTS

L'analogia com a mecanisme quasi únic de la cognició

Enric CASABAN MOYA [enric.casaban@uv.es]

Aquesta lliçó es dedica a examinar dues teories sobre l'origen de la cognició. La primera d'aquestes és una teoria neurobiològica de V. Mountcastle i J. Hawkins. La segona teoria pertany a l'àmbit de la Psicologia Cognitiva i és de D. Gentner. Resulta interessant comprovar que hi ha una forta congruència entre ambdues malgrat tenir metodologies completament diferents. Per dos camins diferents s'arriba a postular l'analogia i els seus mecanismes com el principal element de la cognició. Aquí es donen raons per a tenir a l'analogia com la primera causa de l'origen del coneixement en l'infant. A més, s'explica per què el llenguatge és la primera causa de la intel·ligència en l'humà adult i es nega la necessitat d'existència per a qualsevol vocabulari innat.

PARAULES CLAU: Cognició, coneixement, analogia, similaritat epistèmica, origen del coneixement, innatisme.

This lesson is devoted to examine two theories on the origin of cognition. The first of them is a neurobiological theory by the authors V. Mountcastle and J. Hawkins. The second one is a theory from the Cognitive Psychology by D. Gentner. It is interesting to check that exists a strong congruence between both of them despite they have absolutely different methodologies. Two different ways lead to postulate the analogy and their mechanisms as the main element of cognition. Here we give some reasons for embracing the analogy as being the main cause of the origin of knowledge in children. Besides, we explain why language is the main cause of adult human intelligence and also we deny the need of existence of any innate lexicon or vocabulary.

KEYWORDS: Cognition, knowledge, analogy, epistemic similarity, origin of knowledge, innatism.

La veritat és la realitat de les coses

Dídac RAMÍREZ SARRIÓ [dramirezs@ub.edu]

En aquest treball s'analitza la veritat com a problema actual, què és i per què ens cal. La noció de veritat més estàndard ha estat la teoria de la correspondència, s'ha qüestionat des de diverses posicions filosòfiques que ha generat un creixent escepticisme de qualsevol consideració de veritat com a un valor sòlid. No obstant, J. Balmes a *El Criteri* aporta una noció de veritat viva, rica com a realitat de les coses. Aquesta fórmula és compatible amb diferents visions i posicions respecte a la veritat, que de cap manera implica un relativisme, recuperant la idea de veritat com *aletheia*.

PARAULES CLAU: Veritat, controvèrsia, Balmes

*In this work the notion of truth is analyzed as a problem: what it is and why we need it. The most standard notion of truth has been the theory of the correspondence, which has been criticized from different philosophic approaches, with an emergent skepticism of whatever consideration of truth as solid value. However, J. Balmes, in *El Criteri* contributes a living and rich notion of truth as reality of the things. This formula is compatible with different visions and positions with respect to the truth, which does not imply relativism, retrieving the idea of truth like aletheia.*

KEYWORDS: *Truth, Controversy, Balmes.*

Jean-Jacques Rousseau: singularitats d'una nova theologia civilis

Carles LLINÀS [cllinas@filosofia.url.es]

Aquest treball resumeix i comenta el capítol dedicat per Rousseau a la religió civil en el seu llibre *Du Contrat social*. Els temes principals que volen ser tractats són els següents: la posició general de Rousseau respecte de la relació entre religió i política; els seus judicis sobre el paganisme i el cristianisme al voltant d'aquesta relació; les singularitats i les ambigüïtats de la nova teologia civil proposada per Rousseau.

PARAULES CLAU: Jean-Jacques Rousseau, religió civil, teologia política, cristianisme.

This article focuses on the chapter devoted to civil religion in Rousseau's Social Contract. Main subjects will include Rousseau's position towards the relationship between religion and politics; his opinion on paganism and Christianity concerning such relationships, and the peculiarities and ambiguities of a new civil theology devised by him.

KEYWORDS: *Jean-Jacques Rousseau, Civil Religion, Political Theology, Christianity.*

De la projecció del món sensible en el llenguatge: Un exemple en Proust, Ponge i Merleau-Ponty

Glòria FARRÉS [gloria.farres@gmail.com]

L'anàlisi de tres fragments literaris –extrets de *Pel camí de Swann* de Marcel Proust, *El partit pres de les coses* de Francis Ponge, i *L'ull i l'esperit* de Maurice Merleau-Ponty– ens porta a interrogar-nos sobre l'enigmàtic sorgiment del sentit a partir de la presència sensible. Són tres textos fascinats per l'aigua que glossen, mitjançant imatges de contigüitat i d'analogia, l'adhesió del llenguatge a les avinences de la sensibilitat. Ens ajuden, doncs, a entendre les misterioses arrels del text poètic, i ens fan entreveure d'a prop l'enigma de la creació. El pas de la impressió perceptiva al sentit lingüístic respon al procés creatiu que, segons diu Merleau-Ponty, ens és imposat per l'ésser mateix «*per tal que nosaltres en puguem tenir l'experiència*». La visió, la llengua i els records esdevenen materials per a l'artista, però la passivitat i la vivacitat entrellaçades orienten el seu acte creador i el porten a *inscriure* en l'ésser un sentit inèdit.

PARAULES CLAU: Merleau-Ponty, Proust, Ponge, creació, visió, poesia, art, aigua.

A close scrutiny of three literary texts –taken from Swann's Way by Marcel Proust, The Voice of Things by Francis Ponge, and Eye and Mind by Maurice Merleau-Ponty– helps us to elucidate the baffling emergence of meaning in the midst of sensible appearances. Similarly fascinated by the plastic wonders of water, these texts rejoice in the

feats of analogy and contiguity it endlessly performs. Above all, however, they attempt to understand the links between imaginative language and the concerns of sensibility. Thus we are encouraged to inspect the enigmatic roots of poetry and become enlightened on the puzzle of creativity. The passage from perceptive input to linguistic meaning yields to the creative urge that is demanded by being itself, according to Merleau-Ponty, «in order that we will be able to experience it». If vision, language and memories become raw material for the artist, the intertwining of passivity and liveliness steers her creative demeanor and helps her to inscribe original meanings into being.

KEYWORDS: Merleau-Ponty, Proust, Ponge, creation, vision, poetry, art, water.

Les pors del segle XXI. L'experiència de la buidor del subjecte com a camí per a la seva construcció

Gabriel AMENGUAL I COLL [g.amengual@uib.es]

En al·lusió i en repetició hermenèutica de l'escri de E. Mounier titulat *La petita por del segle xx* es fa una lectura de l'actualitat, centrada en la qüestió del subjecte. S'examinen tres dimensions: la temporal, la social i la del sentit: 1) la recerca de la vivència (o fragmentarietat de la vida, que posa de relleu la manca d'unitat temporal), 2) la individualització (símpoma de com s'ha fet problemàtic el lloc de l'individu en la societat, fent-lo problemàtic a ell mateix) i 3) el nihilisme. La conclusió i el punt cap a on apunten les analisis és que la constatació de la debilitat o buidor del subjecte no és el problema, més tost aquesta pot ser el punt de partida per a la seva construcció des de l'altre.

PARAULES CLAU: Societat de la vivència (*Erlebnisgesellschaft*), fragmentarietat de la vida, individualització, individualisme liberal o de l'autonomia, individualisme romàntic o de la diferència, radicalització de l'individualisme i aniquilament de l'individu, nihilisme, mort de Déu, reconstrucció del subjecte.

*In reference to and in hermeneutic repetition of E. Mounier's text *The little fear of the 20th century* we make a reading of the present time, focused on the question of the subject. Three dimensions are examined: the temporary one, the social one and the one of the sense: 1) the search of lived experience (or fragmentary nature of life, which emphasizes the absence of a temporary unit), 2) the individualization (symptom of how the place of the individual has become problematic in society, making it problematic even to himself) and 3) nihilism. The conclusion and the point towards where the analyses direct is that the verification of the weakness or emptiness of the subject is not the problem, rather this one can be the starting point for his construction from the other.*

KEYWORDS: Society of life experience (*Erlebnisgesellschaft*), fragmentary nature of life, individualization, liberal individualism or autonomy, romantic individualism or difference, radicalization of individualism and annihilation of individual, nihilism, God's death, reconstruction of the subject.